ΣΑΛΜΥΔΗΣΣΟΣ (Μήδεια). 1

Σαλμυδησσός εκαλείτο ού μόνον ή επί τών Θρακικών ακτών τού Ευξείνου Πόντου αρχαιοτάτη πόλις, αλλά κι υπό ευρυτέραν έννοιαν άπας ό περί αυτών αιγιαλός, αριστερά τού εξιόντος εκ τού Βοσπόρου πρός τόν Πόντον άχρι τής Θυνιάδος άκρας, « έστι μέν επ' αριστερά τού Πόντου, παρεκτείνων δ' επί πολύ πλείστα ποιεί ναυάγια » λέγει ό Διόδωρος[1], κατά δέ τήν περιγραφήν τού Στράβωνος[2] περί αυτού Σαλμυδησσού « Έστι δ' αυτός έρημος αιγιαλός κ(αι) λιθώδης αλίμενος, αναπεπταμένος πολύς πρός τούς βορρέας, σταδίων όσον επτακοσίων μέχρι Κυανέων το μήκος· πρός όν οι εκπίπτοντες υπό τών Αστών διαρπάζονται τών υπερκειμένων, Θρακίου έθνους ». — Η κατάρχαιος Σαλμυδησσός ή Αλμυδησσός, ώς αποκαλείται υπό τού Πτολεμαίου[3], απείχεν από τής Θυνιάδος σταδίους διακοσίους[4].

Σ. Λαμψαρίδη
Πόλεις κ(αι) Θέσμα Θράκης κ(αι) Ιωνίας
σ. 151
Αθήναι 1929

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

---

1. Διοδ. Ιστορ. XIV, 37, 2.
2. Στραβ. Ζ, 319. — Ανώνυμ. Χίου Περιηγ. 734-735 « Είτ' αιγιαλός τις Σαλμυδησσός λεγόμενος επτακόσια στάδια, τεναγώδης άγαν ».
3. Πτολεμ. Γεωγρ. Γ. ΙΙ, 4. — Εν τώ Μεγάλω Ετυμολ. σχετικώς σημειούται « από τού Αλμυδησσού τις ών, ό εις τήν άλαν άλτων, ό έστιν εισιών ».
4. Αρριαν. Περίπλ. 25, 1.

Σαλμυδησσός

ἐπικίνδυνος, καθ' ἃ φέρεται, πολὺ εἰς τοὺς θαλασσοπλοοῦντας ὁ Σαλμυδησσός, τοῦ ὁποίου ὁ μικρὸς λιμὴν οὐδεμίαν παρέχει ἀσφάλειαν ἢ ἐνταῦθα ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ξενοφῶν «τῶν εἰς Πόντον πλεουσῶν νεῶν πολλαὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι», ἢ μέχρι Σαλμυδησσοῦ προέβη, ὡς ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ξενοφῶντος [5], ἡ ὑπ' αὐτὸν στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων, συνεπικούρων τοῦ Σεύθους τοῦ Β΄ κατὰ τὴν εἰς Θράκην διαδρομὴν τῶν μυρίων. Τὸ παρὰ τὴν Σαλμυδησσὸν μικρὸν ἀκρωτήριον εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Αἰσχύλου [6] καλουμένη «Σαλμυδησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν».

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ἀρχαίων μνημείων τῆς Σαλμυδησσοῦ εἶναι ἀξιοπερίεργα ὑπόγεια ὡς ὁ ναὸς τεχνικῶς λελαξευμένος, ἐκ μονολίθου ὑπὸ τὴν γῆν, ἀνακαλυφθεὶς πρὸ ἑξηκονταετίας εἰς ἀπόστασιν τετάρτου βορειοανατολικῶς τῆς νῦν κωμοπόλεως Μηδείας, ἐφ' ἧς ἔκειτο, φαίνεται, ἡ Σαλμυδησσός. — Ἡ Μήδεια ἦτο παλαιότερον ὀνομαστὴ καὶ ὀχυρωμένη πόλις καὶ ἕδρα ἐπισκοπῆς [7].

---

5. Ξενοφ. Κύρ. Ἀνάβ. VII, 5, 12.
6. Αἰσχύλου Προμηθεὺς 726.— Ἐπίσ. καὶ Σοφοκλ. Ἀντιγόνη 969.
7. Ὅρα καὶ Νεαρὰν αὐτοκρ. Ἀνδρονίκου εἰς Jus Graeco-Romanum ὑπὸ Zachariae Γ, σελ. 635.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ